

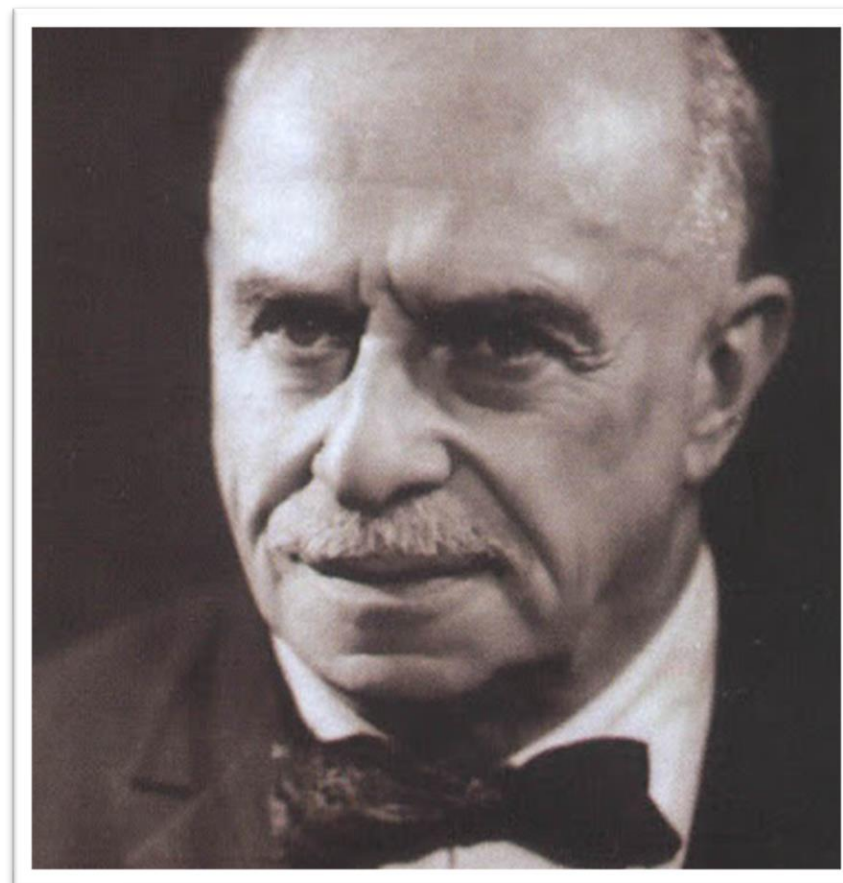
Wybitni polscy przyrodnicy, badacze i odkrywcy

Autor: Anna Jaworska

ZS 2 w Pułtusku

Julian Aleksandrowicz

- Wybitny i pełen pasji badawczych Profesor nauk medycznych, lekarz internista, filozof medycyny i hematologii
- Orędownik humanistycznych wartości nie tylko we współczesnej medycynie ale i w całej nauce
- Pionier krwiodawstwa oraz polskiej myśli ekologicznej i zdrowego odżywiania
- Społecznik o wielkiej wrażliwości, ogromnym sercu i szerokich horyzontach intelektualnych
- Człowiek dla którego życie ludzkie było najwyższą wartością
- Wspaniały, wykształcony naukowiec, pragnący dobra drugiego człowieka. Niezmordowanie upowszechniający wiedzę o warunkach i sposobach zachowania zdrowia i przedłużenia życia.
- Jedyne człowiek na cześć którego w Krakowie dwie ulice nazwano jego imieniem. Jedna to Juliana Aleksandrowicza, a druga Doktora Twardego.

- Julian Aleksandrowicz pseudonim Doktor Twardy urodził się 20 sierpnia 1908 roku w Krakowie, a zmarł 18 października 1988 roku. Pochodził z żydowskiej rodziny. Miał żonę i syna .
- W 1933 roku ukończył studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego i uzyskał dyplom lekarza
- W 1934 roku ukończył Studium Wychowania Fizycznego na Uniwersytecie Jagiellońskim i obronił pracę doktorską dotyczącą badań bioptycznych szpiku .
- W latach 1933-1939 pracował w Szpitalu św. Łazarza w Krakowie. Pasjonowało i zajmowało go przetaczanie krwi i możliwości jej przechowywania, co doprowadziło w 1937 roku do opracowania przyrządu do pobierania, przetaczania i konserwowania krwi. W obliczu nadchodzącej wojny przyczyniło się to do usprawnienia Wojskowej Służby Sanitarnej oraz organizacji późniejszych stacji krwiodawstwa.

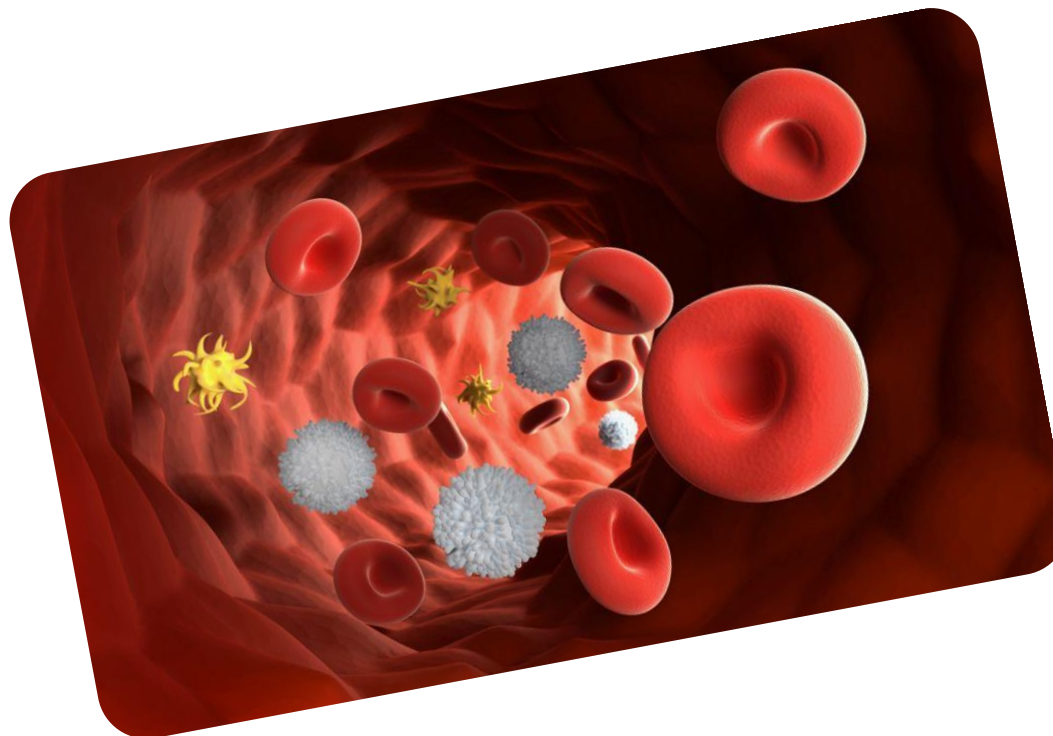

- W czasie II wojny światowej brał czynny udział w walkach
- W 1941 roku został uwięziony i przeszedł gehennę w getcie krakowskim. Zorganizował jeden z trzech istniejących tam szpitali. W czasie likwidacji getta udało mu się uciec wraz z żoną i synem
- Wiosną 1944 roku dołączył do oddziałów Armii Krajowej. W słynnym korpusie „Jodła” organizował służbę sanitarną. Brał czynny udział w walkach, był dowódcą plutonu. Zyskał tam pseudonim „Doktor Twardy”. W uznaniu zasług został odznaczony krzyżem Virtuti Militari
- Wspomnienia z wojny opisał w książce „Kartki z dziennika doktora Twardego”
- Wojna uświadomiła mu, że sensu istnienia należy szukać w życiu dla innych.
- Mawiał : „Człowiek jest tyle wart ile uczyni dla drugiego”

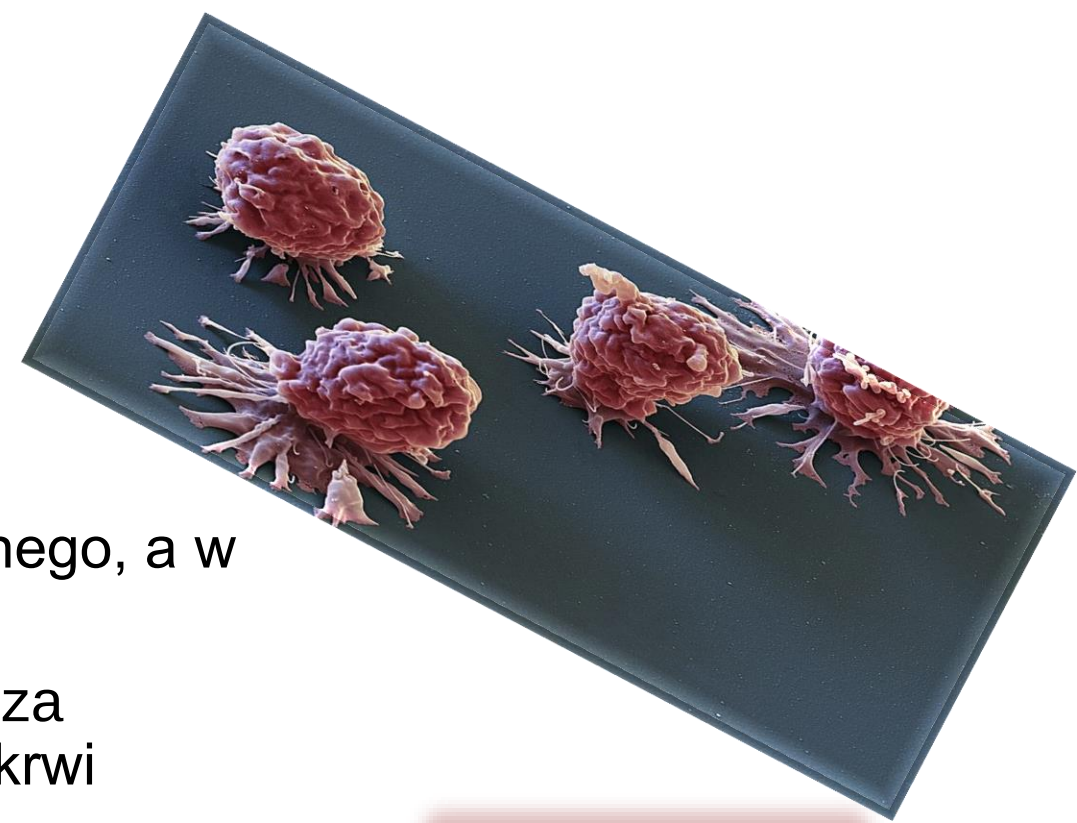
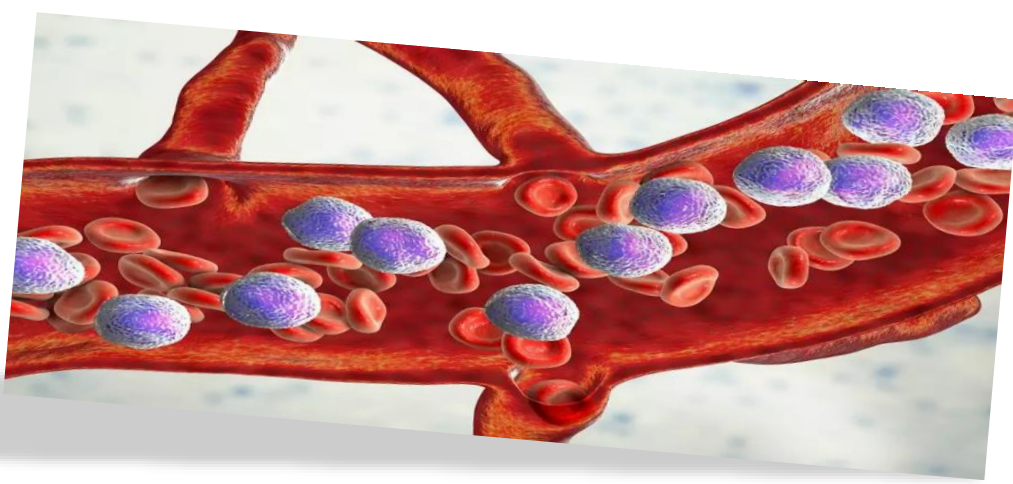

- Po wojnie podjął pracę w Klinice Chorób Wewnętrznych.
- W 1947 roku habilitował się na Wydziale Medycznym UJ na podstawie pracy napisanej w podziemiu, pt. „Schorzenia narządów krwiotwórczych w świetle badań bioptycznych”
- Książka ta stała się pierwszym polskim, powojennym podręcznikiem hematologii

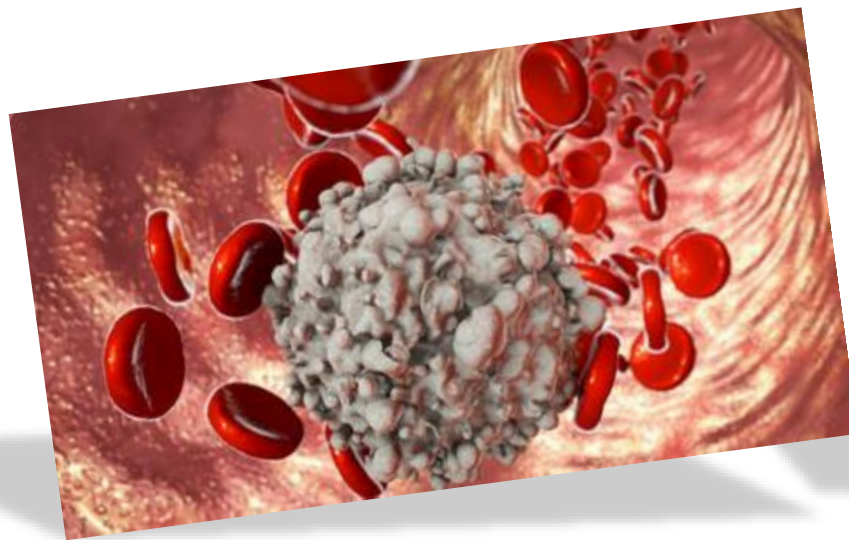
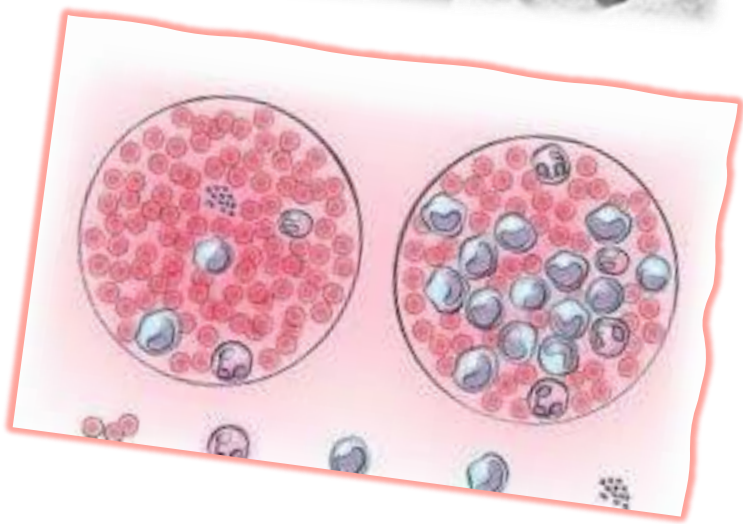

- W 1950 roku zorganizował III Klinikę Chorób Wewnętrznych, przekształconą później w Klinikę Hematologii, która stała się jednym z głównych ośrodków medycznych w Polsce.
- Z jego szkoły wyszło kilka pokoleń specjalistów chorób wewnętrznych i hematologów.
- Profesor powtarzał, że ludzie oddziałują na siebie nawzajem, a środowisko, dieta i stosunek do drugiego człowieka rzutują na nasze zdrowie i, że człowiek jest czymś więcej niż tylko sumą organów. Dlatego w klinice, ściany szpitalne były kolorowe, słuchano muzyki i poezji, a między personelem a pacjentem była serdeczna więź, co miało pozytywne znaczenie dla efektów leczenia.
- Profesor kierował nią przez 28 lat, a później jako emeryt też pozostawał z nią w ścisłym związku.

- W 1951 roku otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1956 profesora zwyczajnego
- Badania hematologiczne profesora Aleksandrowicza koncentrowały się na morfologii i funkcji komórek krwi
- Prowadził wiele badań z zakresu biologii molekularnej w białaczkach. Zwrócił uwagę na nierównomierną, regionalną zapadalność na białaczki w Polsce i na świecie. Poszukiwał czynników środowiskowych predysponujących do choroby. Swoimi obserwacjami objął populację ludzką i bydło.
- Opracował mapy chorób w Polsce sugerujących ich ekologiczne uwarunkowanie

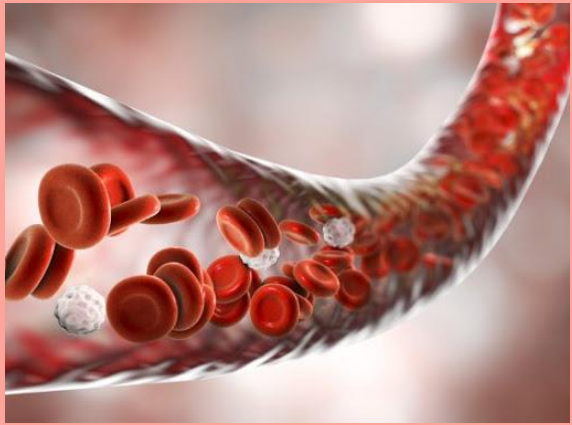

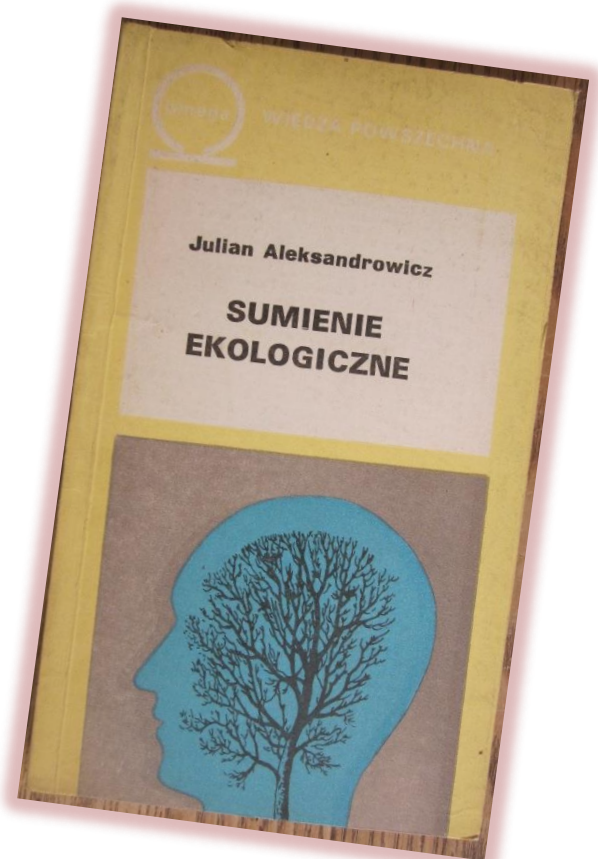

- Uporczywie szukał możliwości leczenia białaczek.
- Dowodził, że pewien gatunek pleśni bywa ich przyczyną i, że istnieje sposób i można ją neutralizować za pomocą soli selenu.
- Snuł naukowe hipotezy, że ludzie zarażają się wirusem białaczki, jedząc mięso lub produkty mleczne pochodzące od chorych zwierząt.
- Przyczyny białaczek upatrywał też w braku równowagi pierwiastków w glebie, wodzie i biosferze.

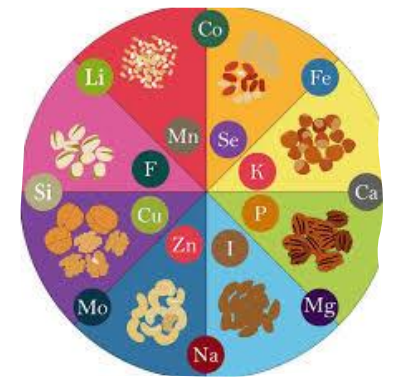

- W 1957 roku Julian Aleksandrowicz ze swoim asystentem dokonali pierwszego klinicznego przeszczepu szpiku chorej z przewlekłą białaczką szpikową.
- Profesor twierdził : „człowiek jest tyle wart ile uczyni dla drugiego”, dlatego też poddał się badaniom, w celach naukowych, które polegały na obserwacji zdrowego człowieka, po podaniu krwi chorego na przewlekłą białaczkę.
- Ostatnią jego wolą było natomiast, aby zamiast kwiatów na jego pogrzeb, przekazać pieniądze na leczenie chorych na stwardnienie rozsiane, którym również zajmował się w czasie swojej pracy.

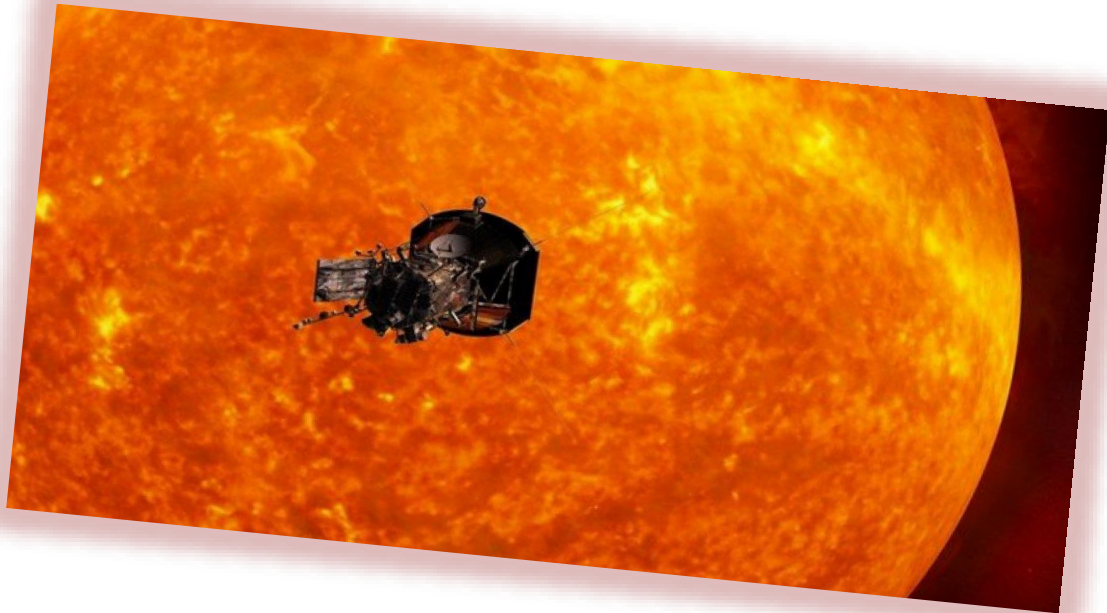
- Profesor traktował organizm człowieka, jako odzwierciedlenie rzeczywistości ekologicznej. Ostrzegał przed skutkami dewastowania środowiska. Już w latach 60 postulował, aby ograniczyć szkodliwe emisje przemysłowe. Zwracał szczególną uwagę na jakość wody i skład pożywienia, które powinno zawierać wszystkie potrzebne makro i mikroelementy i być wolne od trujących pierwiastków tj. np. kadm, ołów i rtęć. Podkreślał i udowadniał, że niedobory i nadmiary bioelementów oraz ich wzajemne relacje powodują zapadalność na choroby układu sercowo-naczyniowego, przewlekłe choroby zapalne, zaburzenia psychiczne i choroby nowotworowe.
- Miał ogromną intuicję, która pozwalała mu określić, co służy zdrowiu, a co szkodzi.

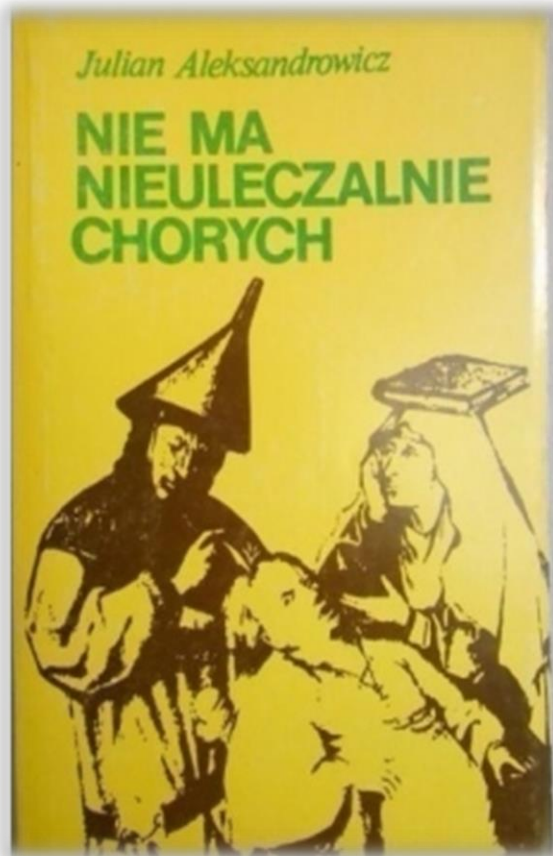

- Był człowiekiem, który miał w sobie żar i wielką energię. Z zapalem szukał sposobów jak pomagać ludziom. Wiedział, np. że magnez jest bardzo potrzebny sercu, dlatego osobiście nakłonił Spółdzielnię piekarniczą z Katowic, by dodawała dolomit-suplement wapnia i magnezu do swoich wyrobów.
- Upowszechniał swoje naukowe pomysły i idee z wielką energią i niecierpliwością, by chronić ludzkie życie, nie zważając na to, że często był z tego powodu wyśmiewany.
- Po wybuchu reaktora atomowego w Czarnobylu, natychmiast zareagował i wiedział, że trzeba ludziom jak najszybciej podać jod, ale niestety początkowo został zignorowany.

- Profesor był wizjonerem, mówiono o nim, że wyprzedzał czasy w których żył.
- Przewidział istnienie nowych jednostek chorobowych, które poznano i opisano w następnych latach.
- Wykreował nowatorskie teorie, które dziesiątki lat później zyskały popularność i stały się wręcz wymogiem nowych czasów, np. wyeliminowanie z ruchu miejskiego pojazdów spalinowych, czy instalowanie na dachach domów urządzeń absorbujących energię słoneczną oraz stworzenie osobnych ścieżek rowerowych.
- Był też autorem przyszłościowej wizji wystrzelenia odpadów radioaktywnych w kierunku słońca.

- Pozostawił po sobie imponujący dorobek piśmienniczy. Napisał 15 książek, z których najbardziej znana, to: „Nie ma nieuleczalnie chorych”, a także ponad 600 artykułów popularnonaukowych.
- Profesor pisał „nie ma chorób nieuleczalnych, niedostateczna jest tylko nasza wiedza - wizja medycyny przyszłości”.
- W jego pracy najważniejsza była troska o zdrowie pacjenta oraz rozwój medycyny służącej zdrowiu społeczeństwa.
- Przypisywano mu rozwinięcie Dekalogu o jedenaste przykazanie: „Nie odbieraj nadziei bliźniemu swemu”
- Jego osiągnięcia i poczucie odpowiedzialności za zdrowie narodu wprowadziły go do grona wielkich uczonych, których nazwiska zajmują ważne miejsce w środowiskach medycznych całego świata.

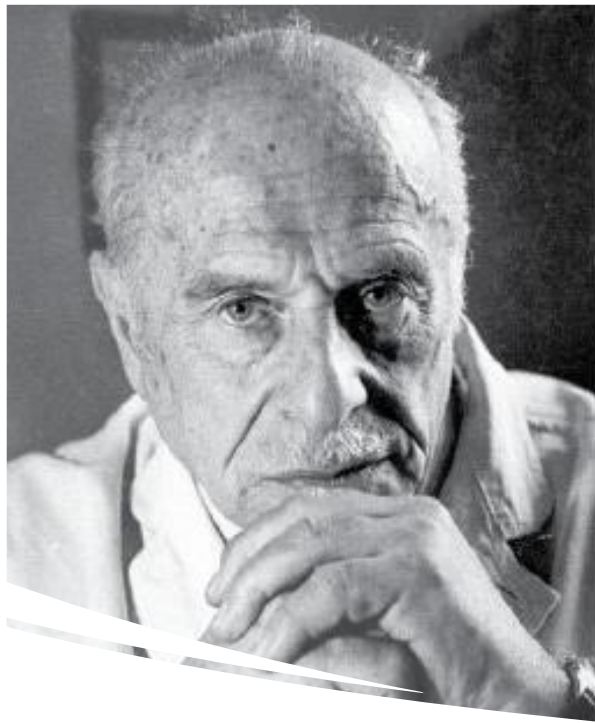
Przedstawiłam postać Profesora Juliana Aleksandrowicza ponieważ zachwyciła mnie jego codzienna, heroiczna praca dla dobra ludzkości. Był to człowiek nie tylko o szerokich horyzontach intelektualnych i pełen pasji badawczych, ale przede wszystkim człowiek z wielką wrażliwością i dobrym sercem.

Człowiek, który wzniósł się ponad wszelkie podziały, a sercem i umysłem wyprzedzał czasy w których żył.

Był on orędownikiem humanistycznych wartości w nauce. Uświadamiał związek między ciałem a psychiką człowieka.

Twierdził, że lekarz powinien lubić swoich pacjentów i czuć się za nich odpowiedzialny, że zawód lekarza jest wyborem postawy moralnej, a nie tylko zarabianiem pieniędzy, i że wartość ludzi mierzy się ich czynami, co też pokazywał przez całe swoje życie.

Jego motto życiowe, to: „Cóż warte jest własne życie, jeśli się innym nie przynosi nadziei”.

„**Wolę być wyleczony**
przez szarlatana
niż uśmiercony
przez sławę medyczną”

Prof. **Julian Aleksandrowicz**
20.08.1908 - 18.10.1988

Źródła:

<http://www.wodadlazedrowia.pl/pl/338/0/prof-julian-aleksandrowicz.html>

<http://www.ptmag.pl/artykuly-popularno-naukowe/mowil-nie-ma-nieuleczalnie-chorych>

https://pl.wikipedia.org/wiki/Julian_Aleksandrowicz

<https://www.ekologia.pl/wiedza/ekolodzy/naukowcy/julian-aleksandrowicz,8685.html>

https://pl.wikiquote.org/wiki/Julian_Aleksandrowicz

Zdjęcia pochodzą również z ogólnodostępnych galerii z internetu

Dziękuję za uwagę